

Számlázó programokkal szembeni követelmények változása 2016. január 1-jétől

A 2/2015. (II. 3.) NGM rendelettel módosított, a számla és a nyugta adóigazgatási azonosításáról, valamint az elektronikus formában megőrzött számlák adóhatósági ellenőrzéséről szóló 23/2014. (VI. 30.) NGM rendelet (továbbiakban: Rendelet) 11/A. §-a alapján 2016. január 1-jétől minden számlázó programnak rendelkeznie kell egy olyan önálló, de a programba beépített, „adóhatósági ellenőrzési adatszolgáltatás” elnevezésű funkcióval, amelynek elindításával adatexport¹ végezhető

- a kezdő és záró dátum (év, hónap, nap) megadásával meghatározható időszakban kibocsátott számlákra, illetve
- a kezdő és a záró számlasorszám megadásával meghatározható sorszámtartományba tartozó számlákra.

A hivatkozott, számlázó programokra vonatkozó – 2016. január 1-jétől hatályos – előírás abban az esetben is alkalmazandó, ha az adóalany a számlázó programmal előállított és papírra nyomtatott számlái tekintetében nem él – a Rendelet 17. § (1) bekezdése szerint teljesíthető² – elektronikus adatállományként való megőrzés lehetőségével. Ennek megfelelően az adóhatóság ellenőrzése során a számlakibocsátásra kötelezett adóalany, az általa használt számlázó programmal – a 2016. január 1-jén illetve azt követően – kibocsátott számlák adatait a Rendelet 2. melléklete szerint és a Rendelet 3. mellékletében meghatározott adatszerkezetben kell tudnia az adóhatóság rendelkezésére bocsátani, függetlenül attól, hogy azt milyen formában (papíron vagy elektronikus formában) őrizte meg.

Hangsúlyozandó, hogy a Rendelet ezen szabálya és – az ugyancsak adóhatósági ellenőrzés céljából történő adatátadást szabályozó – 19. §-a³ nem ugyanarra a bizonylati körre vonatkozik. Utóbbi rendelkezés a számlázó programmal előállított számlák mellett alkalmazandó az adóalany nyomtatvány felhasználásával kibocsátott és elektronikusan megőrzött számláira és az adóalany által befogadott elektronikus számlákra, valamint az adóalany olyan papír alapú, befogadott számláira is, amelyeket elektronikusan őriz. Az ellenőrzött adóalany által befogadott, és elektronikus formában megőrzött számlák adóhatósági ellenőrzés céljából történő rendelkezésre bocsátására vonatkozó előírások alapján elfogadható, ha a kizárólag képi információként tárolt számlákat az adózó pdf formátumban bocsátja rendelkezésre. Az ellenőrzött adóalany által befogadott, kizárólag papír alapon megőrzött számlákat – amennyiben a papír alapon történő tárolás a jogszabályi előírásoknak megfelel – az adóalany nem kötelező elektronikusan rendelkezésre bocsátania.

¹ A Rendelet 2. § 5. pontja értelmében adatexportnak minősül az adóalany által elektronikus adathordozón tárolt adatoknak az adóhatóság rendelkezésére bocsátása a Rendelet 2. melléklete szerint és a 3. mellékletben meghatározott adatszerkezetben.

² A Rendelet 17. § (1) bekezdése értelmében a számlázó programmal előállított és papírra nyomtatott számla, valamint a számítógéppel előállított és papírra nyomtatott nyugta kibocsátónál maradó példánya - papírra nyomtatás helyett - elektronikus adatállományként is megőrizhető, feltéve, hogy a megőrzés a digitális archiválás szabályairól szóló 114/2007. (XII. 29.) GKM rendelet rendelkezései szerint, annak 3. § a) vagy b) pontjában meghatározott mód valamelyikeként történik.

³ A Rendelet 19. §-a értelmében az adóhatósági ellenőrzés céljából az adóalany az xml formátumban megőrzött számla adatait a 2. melléklet szerint és a 3. mellékletben meghatározott adatszerkezetben, az egyéb elektronikus formában megőrzött számla esetében a 2. melléklet szerint és a 3. mellékletben meghatározott adatszerkezetben, vagy pdf formátumban köteles rendelkezésre bocsátani.

DEUTSCH - MAGYAR

Die Änderung der Anforderung gegen das Fakturierungsprogramm ab 01.01.2016.

Im Grunde der Anordnung 2/2015.(II.3) NWM. 11/A§, der geänderten Anordnung vom 23/2014 (VI.30) NGM über die steuerliche Identifikation der Rechnung und Belegen, bzw. über die Prüfung der elektronisch bewährte Rechnungen müssen die Fakturierungsprogramme ab 01.01.2016.eine selbständige, eingebaute Funktion vorhanden werden, mit den wird es ermöglicht sein, Datenexport **(1)** durchführen.

- Mit der Angabe des Anfang und Schlussdatum (Jahr, Monat, Tag) Für einen bestimmten Zeitraum ausgestellte Rechnungen, bzw.
- Mit der Angabe der Anfang und Schlussrechnungsnummer, Für einen bestimmten Intervall der Rechnungen.

Bezüglich der angerufenen Fakturierungsprogramm- ab 01.01.2016. geltend- sind die Vorschriften im Fall auch anstellbar, wenn der Steuerzahler mit dem Fakturierungsprogramm ausgestellte und auf das Papier gedruckte Rechnungen- **(2)** gemäß der Anordnung 17. § (1) - benutzt nicht die Möglichkeit der Aufbewahrung der Rechnung als elektronische Daten.

Demzufolge muss der Steuerzahler, der zu der Ausstellung der Rechnung verpflichtet ist bei einer Prüfung des Steueramtes die Daten der Rechnungen nach Anordnung 2.und 3.Anhang bestimmte Datenform, zur Verfügung des Steueramtes stellen, unabhängig davon, dass in welchen Form(Papier, oder elektronisch) die bewahrt wurde.

Es ist zu betonen, dass diese Regel der Verordnung und die 19. § **(3)**- die regelt ebenfalls die Datenübergabe an das Finanzamt zwecks einer Prüfung – bezieht sich aber nicht auf derselbe Kreise der Belege. Die nachmaligen Bestimmungen sind anzuwenden, falls die Rechnungen mit einem Fakturierungsprogramm erstellt wurden, und auch wenn das Steuersubjekt die Rechnung durch eine Verwendung eines Rechnungsformulars ausgestellt hat und die werden elektronisch aufbewahrt, und durch das Steuersubjekt empfangene elektronische Rechnung, bzw. solche durch das Steuersubjekt empfangene Papierrechnungen, die elektronisch aufbewahrt sind. Im Grunde der Vorschriften zwecks einer Prüfung durch Finanzamt ist es akzeptabel, wenn das Steuersubjekt die empfangenen und elektronisch bewahrten Rechnungen in PDF Form zur Verfügung des Steueramtes stellt. Die empfangene Papierrechnungen, die ausschließlich in Papierform aufbewahrt sind-insofern die Aufbewahrung der Rechnungen in Papierform nach der gesetzlichen Vorschriften entsprechend ist- ist für die Steuerzahler nicht verbindlich, die elektronisch zur Verfügung stellen.

1. Gemäß 2. § 5.Punkt der Anordnung gelten als Datenexport, die Übergabe an das Finanzamt die elektronische Datenträger, mit der gespeicherten Daten nach der 2.und 3. Anhang der Anordnung.
2. Gemäß 17. § (1) sind die Rechnungen als elektronische Daten auch zu bewahren, die Exemplare der Aussteller, die mit einem Fakturierungsprogramm ausgestellt, und danach aufs Papier gedruckt sind, angenommen die Archivierung entspricht nach der Regelung 3.§ a. oder b. Punkt 114/2007.(XII.29) GKM,
3. Im Sinne 19. § Zweck der Prüfung muss das Steuerzahler die Rechnungen, die in XML. Form bewahren sind in einem bestimmten Form nach der 2.und 3. Anhang zur Verfügung des Finanzamts stellen. Im Fall sonstige elektronische Daten verpflichtet man nach der 2. Anhang und in 3. Anhang bestimmte Form oder in PDF zur Verfügung stellen.